

Марія

Володимир Сосюра

Зеленіють жита, і любов одцвіта,
і волошки у полі синіють.
Од дихання мого тихий мак обліта,
ніби ім'я печальне — Марія...

Ми з тобою одні. Ми у полі одні.
Ти стоїш перед мене, як вечір.
Я дивлюсь на заплакані очі твої,
на покірно похилені плечі...

В небі хмарки біжать... може, буде гроза?
Зацвіли блискавиці над гаєм...
Я не можу сказати, я боюсь розказати,
що тебе я уже покидаю...

Що я можу?.. скажи... Мої дні, мов хрести.
Я не мав і нічого не маю.
Ти стоїш і мовчиш... тільки вітер тремтить,
на плечі твоїм шаль підіймає...

Зеленіють жита, і любов одцвіта,
і волошки у полі синіють.
Од дихання мого тихий мак обліта,
ніби ім'я печальне — Марія...